

παραπέμπει τὴν διαταχὴν πρὸς τὸν ἔφορον τοῦ Μουσείου τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Βορείου Πλευρᾶς ἀποστέλλει τὸν κ. Λαμπί-
κην μὲ μυστικὴν διπλωματικὴν ἀποστολὴν εἰς Μαυροβούνιον. Οἱ
καθηγηταὶ τῶν Λατινικῶν, ὁ λιμενάρχης Κυθήρων καὶ ὁ νεκρο-
σκόπος ἀποστέλλονται δι' ἐξόδων τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς ὀρεινὰς
ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς πρὸς στρατολογίαν βλαχοποιμένων.

Μία πυροβολαρχία διατάσσεται νὰ μεταβῆ διὰ ξηρᾶς εἰς Τρί-
καλα. Καθ' ὅδον χάνεται. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀνακαλύπτεται ὅτι
μετέβη εἰς . . . Μεθώνην.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὸν Ναύσταθμον νὰ
πέμψῃ ἡμιόνους διὰ νὰ σύρωσι τὰ τοπομαχικὰ τηλεβόλα. Ὁ ναύ-
σταθμος πέμπει δέκα βαρέλια καρφίων. Ἡ κυβερνήσις ἀναγκάζεται
νὰ προσκαλέσῃ τηλεγραφικῶς τὸν Κουταλιανόν.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἔχων ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου τὸν κ. Δεμάθαν
διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης νὰ μεταβῆ κατε-
πειγόντως πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατοῦ εἰς Δερβὴν Φουρκα' ταύ-
τοχρόνως τὸ Ἐθνικὸν Σφραγιστήριον διατάσσει τὸν στρατὸν νὰ
μεταβῆ κατεπειγόντως πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀρχιστρατήγου εἰς
Λεχαινά. Στρατὸς καὶ ἀρχιστράτηγος μετὰ ἓνα μῆνα συναντῶν-
ται εἰς Φολέγανδρον.

Ἀφικνοῦνται εἰς τὸ στρατόπεδον 1000 φορτία πολεμοφιδίων ἄνοι-
γονται οἱ περιέχοντες αὐτὰ σάκκοι καὶ εὐρίσκειται ἐντὸς αὐτῶν κρητὴ.

Πέμπεται ἐσφραγισμένον τὸ σχέδιον τῆς μάχης εἰς τὸν ἀρχι-
στράτηγον, κατηρητισμένον ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Ὁ ἀρχι-
στράτηγος ἀποσφραγίζει τὸν φάκελλον καὶ εὐρίσκει ἐντὸς αὐτοῦ ἐν-
δασμολόγιον.

Αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν καὶ ἀφικνεῖται τὸ πρῶτον τηλεγράφη-
μα τοῦ ἀρχιστρατήγου ἔχον ὡς ἐξῆς :

«Χθὲς περὶ ὥραν 5 μ. μ. συνεκροτήθη μάχη πεισματώδης μετὰ
τοῦ ἐχθροῦ ἐν τηλεβόλον ἐχθρικὸν προὔξενε: μεγάλην ζημίαν εἰς
τὰς τίξεις ἐσχημάτισα μίαν φάλαγγα πυκνὴν ἐκ τεσσάρων ταγ-
μάτων ἧτις ὤρμησε πρὸς κυρίευσιν αὐτοῦ. Εἰκάζω ὅτι τὸ τηλε-
βόλον ἐκυριεύθη, διότι ἡ φάλαγγξ δὲν ἐπανήλθεν. Ἡ αἱματοχυσία
ἦτο μεγάλη ἀμφοτέρωθεν. Ἀφοῦ ἔπαυσε ἡ μάχη ἀνεκαλύφθη ὅτι
οἱ νικηθέντες ἐχθροὶ ἦσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων».

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναγινώσκων τὸ τηλεγράφημα, τρίβει τὰς
χεῖρας μετ' εὐχριστήσεως λέγων : «Ἐκ τῶν ἡμετέρων! . .
πολύ καλὰ τούλάχιστον θὰ δυσαρεστηθῇ ὁ κ. Δηληγιάννης!»

Νεώτερον τηλεγράφημα.

«Οἱ Τούρκοι κατεκλήνωσαν εἰς Χαλάνδρι, μίαν ὥραν μακρὰν
τῆς πρωτεύουσας. Ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπιβάλωσι συγκαταβατικὸς
ἔθους διότι δικαιοῦνται ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ Σαλήχ πασσᾶ πρώην δη-
μάρχου Ἀγιάς καὶ πολιτικοῦ φίλου τοῦ κ. Στεφανίδου».

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὡς ἀγγέλλεται ἡμῖν ὁ ἄρτι ἐκπεμφθεὶς εἰς Εὐρώπην διὰ τὴν
αἰωνίαν καὶ οὐδέποτε συντελουμένην προμήθειαν θωρηκτῶν ὑπάλ-
ληλος διετάχθη νὰ φροντίσῃ ὅπως ἐπὶ τέλους ταῦτα καταπλεύσω-
σιν ὅσον τάχιον διὰ νὰ προσθάσουν καὶ λάβουν μέρος εἰς τὴν ὑπὸ
τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτινῶν σχεδιαζομένην παρὰ τὴν Λειψοκου-
τάλαν ναυμεχίαν τοῦ ἡμετέρου στόλου, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν
παρὰ τῆς Τράχωναις μαχῶν.

Τινὲς ὁμῶς λέγουσιν, κρίνοντες καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν
ἐργασιῶν τῆς προτέρας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν σταλείσης ἐπιτρο-
πῆς, ὅτι ὁ σκοπὸς καὶ τῆς τοῦ κ. Γιαλούση ἤδη σχετίζεται μάλ-
λον πρὸς τὴν ὑγιεινὴν ἢ τὴν πολεμικὴν, ὅτι δηλ. τὸ περὶ οὗ ὁ
λόγος ὑπουργεῖον μεριμνῶν περὶ τῆς ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων αὐ-
τοῦ θεωρεῖ καλὸν νὰ στέλῃ ἐξ ὑπαμοιβῆς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν νὰ
ἀναπνεύουν καὶ ὀλίγον θαλάσσιον ἀέρα.

Κατὰ τὴν Νέαν Ἐφημερίδα οἱ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας

συλληφθέντες ἐσχάτως λωποδύται ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀφοῦ ἐξυ-
ρίσθησαν πρότερον ἐπιμελῶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Διευθύνσεως
. . . πρὸς παραδειγματισμόν. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐξήγησις αὐτὴ δὲν
εἶνε ἐπαρκής· ὑποθέτομεν δὲ μᾶλλον ὅτι τοῦτο εἶνε ἐν τῶν συνή-
θων ἐκείνων τεχνασμάτων τοῦ κ. Κοσσονάκου, διὰ τῶν ὁποίων
σκοπεῖ νὰ καταστήσῃ εὐκόλον τὴν ἀναγνώρισιν τῶν φαυλοβίων εἰς
τοὺς τιμίους πολίτας.

Καὶ ἐπειδὴ, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ἡ συναδέλφος, οἱ λωποδύται
ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι φυσικοὺς νόμους
καὶ ἐπομένως αἱ τρίχεις αὐτῶν θανάτωσι πάλιν καὶ θὰ χρειασθῇ
νέον ξύρισμα, πολλοὶ κουρεῖς ὑπέβαλον ἀναφορὰν πρὸς τὴν Δι-
εῦθυνσιν ὅπως ἐκχωρήσῃ αὐτοῖς ἐργολαβικῶς τὸ ξύρισμα τῶν λω-
ποδυτῶν. Ὁ κ. Κοσσονάκος σκέπτεται νὰ προσκαλέσῃ μειοδοτικὴν
δημοπρασίαν.

Ἐν τοσοῦτῳ σπεύδομεν νὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς ἐν τῇ πόλει ἡ-
μῶν κερπεδιημοῦντας ξένους, τῶν ὁποίων πολλοὶ συνεθίζουσι νὰ
μὴ τρέφωσι τὸν μύστακα καὶ τὸ γένειον, ὅπως ὑποβληθῶσι τάχι-
στα εἰς τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, διότι εἶνε φόβος νὰ ἐκ-
ληφθῶσιν ὡς λωποδύται.

Ἡ Νέα Ἡμέρα εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων αὐτῆς συμ-
βουλεύει τὴν κυβερνήσιν νὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν ἄρσιν τῆς
ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Κατ' ἀναλογίαν περιμένομεν νὰ συμ-
βουλεύσῃ καὶ τὴν Τουρκίαν ν' ἀναβάλῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν πληρω-
μὴν τῶν δανειστῶν τῆς, τὸν κ. Διάγγελην ν' ἀναβάλῃ τὴν εἰς
τοὺς ὀφειλέτας δωρεὰν τῶν χρεῶν των, τὸν κ. Σεμιτέλον ν' ἀνα-
βάλῃ τὸ ξύρισμα τῶν γενειῶν του κλπ., γεγονότα μὲ τὰ ὅποια
ἐξισοῦται κατὰ τὴν πιθανότητα ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλο-
φορίας.

Μᾶς ἐξάλισαν καὶ αὐταὶ αἱ δοκιμαίαι καὶ παραλαβαὶ καὶ παρ-
δόσεις καὶ τὰ ἐγκαινία τοῦ σιδηροδρόμου Ἐλευσίνας! Πότε ἀναγ-
γέλλονται ὡς γενόμενα, ἄλλοτε ὡς μέλλοντα, ἔπειτα εἰδοποιού-
μεθα ὅτι θὰ γίνουσι ἀνεπίσημα, ἀλλὰ οὔτε οὔτω δὲν γίνονται, ἔ-
πειτα τὸν ἐπισκέπτονται πρὸς παραλαβὴν ἀναρτίβητοι ἐπιτροπαὶ
καὶ ἐν τούτοις καμμίξ δὲν τὸν παρκαλαβάνει, ταξιδεύει δι' αὐτοῦ
ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀλλὰ οὔτε τοῦτο πιστοποιεῖται καὶ ἀνάπτει συ-
ζήτησις εἰς ὅλας τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἂν ἔγεινε τὸ μέγα τα-
ξιδεῖον ἡ ὄχι, ἔπειτα πλημμύρα εἰδήσεων περὶ τῶν βελῶν καὶ τόξων
τὰ ὅποια σχηματίζει ἐπὶ τῶν γεφυρῶν, καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ τίποτε περὶ
αὐτοῦ δὲν ἠξέυρομεν σωστόν. Ἀλλὰ νομιζομεν ἐπὶ τέλους ὅτι πρέ-
πει νὰ παύσῃ νὰ ἐγκαινιάζηται καὶ νὰ δοκιμάζεται καὶ πρέπει ν'
ἀρχίσῃ τὴν δουλειὰ του ὅσον τάχιον, διότι τὸν θεωροῦμεν χρησι-
μώτατον διὰ τὴν συγκοινωνίαν.

Καὶ ἄλλο ἐπεὶ δὴ καὶ ἄλλο βούλευμα, κατὰ τοῦ κ. I. Τυπάλ-
δου τοῦτο, διὰ τοὺς πολυκρέτους κατὰ τῆς εἰσαγγελικῆς καὶ ἀνα-
κριτικῆς ἀρχῆς ὑπαικινιγμούς. Ἄλλ' ὁ κ. Τυπάλδος ἐπιρρίπτει ὅλην
τὴν εὐθύνην εἰς τὸν Αἰῶνα ὡς αὐτοβόλους ἐπιναλαβόμενα μίαν
ἀθῶν φράσιν του καὶ ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομήσαντα «ἀναίρεσιν, ὅπως
καταστήσῃ τὸν κ. Τυπάλδον ὄργανον ἐνὸς τῶν κατηγορουμένων»
ἡ χάριν πλαγίων σκοπῶν». Καὶ ἡμεῖς ἂν ἡμεθα ἀνακρίται θὰ προ-
εφυλακίζομεν πλέον τὸν Αἰῶνα ὅτι ἐπῆρεν εἰς τὸν λαϊμὸν του καὶ
ἄλλον ἓνα φίλον του, τὸν κ. Τυπάλδον, μαζὶ μὲ τοὺς μέχρι τοῦδε ὁ.

Εἰς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν νικηφόρων ταγμάτων ἐκ τῶν γυ-
μνασίων ἔλεγεν ὅτι τὸρα μένει νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ Τράχωναις θὰ εἶνε
ὁ τάφος τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στρατάρχου.